प्रशातिका f. s. प्रसातिका.

*प्रशान् Indecl. Vgl. प्रशाम्.

प्रशान्त 1) Adj. s. u. 2. शम् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines göttlichen Wesens (buddh.).

प्रशान्तक Adj. *ruhigen Gemüths.*

प्रशान्तचारित्रमति m. N. pr. eines Bodhisattva.

प्रशान्तता f. *Gemüthsruhe.*

प्रशान्तराग m. N. pr. eines Mannes Weber, Lit.

प्रशान्तविनीतेश्वर m. N. pr. eines göttlichen Wesens Lalit. 4,16.

प्रशान्ति f. 1) *das zur Ruhe Kommen, Sichberuhigen, Beruhigung, Ruhe, das Aufhören, Verlöschen* (des Feuers), *zu Ende Gehen, Vernichtung* Mahâvîraḱ. 117,8. — 2) *Gemüthsruhe.*

प्रशाम् Adj. (Nom. प्रशान्) *heil, schmerzlos* Çat. Br. 3,1,3,10.

प्रशासक m. = प्रशास्तर् 1) Paṅḱat. ed. Bomb. 3, 58,1 v. u.

प्रशासन n. *Weisung, Leitung, das Führen des Regiments, Herrschaft.*

प्रशासितर् Nom. ag. *das Regiment führend, Gebieter, Herrscher, der das Machtwort ausspricht* Çaṁk. zu Bâdar. 2,2,18.

प्रशास्तर् Nom. ag. 1) *Anweiser,* zugleich Bez. *eines Priesters, des ersten Gehülfen des* Hotar. — 2) **Fürst, König.*

प्रशास्त्र n. 1) *das Amt des* Praçâstar 1) Âpast. Çr. 7,14,7. — 2) *das* Soma-*Gefäss des* Praçâstar 1). — Vgl. प्राशास्त्र.

प्रशास्य Adj. *der Befehle zu empfangen hat von* (Gen.) Bâlar. 189,18.

प्रशिथिल Adj. (f. आ) 1) *überaus locker, — lose, — schlaff* Harshaḱ. 156,17. — 2) *sehr schwach, kaum bemerkbar* Çaṁk. zu Bâdar. 4,1,8.

प्रशिथिली Adv. 1) mit कर् *überaus locker machen.* — 2) mit भू *üb. l. werden.*

प्रशिष m. N. pr. eines Mannes. Pl. *seine Nachkommen.*

प्रशिष्टि f. *Anweisung, Befehl, Vorschrift.*

प्रशिष्य m. *der Schüler eines Schülers.* Nom. abstr. °त्व n.

प्रशिस् f. *Anweisung, Befehl, Vorschrift.*

प्रशुक्रीय Adj. *mit* प्र शुक्रा (RV. 7,34,1) *beginnend.*

प्रशुचि Adj. *vollkommen rein.*

प्रशुद्धि f. *Reinheit.*

प्रशुश्रुक und प्रशुश्रुव m. N. pr. eines Fürsten.

प्रशोचन Adj. *fortbrennend.*

प्रशोष m. *das Austrocknen, Trockenheit.*

प्रशोषण m. N. pr. eines Krankheitsdämons.

प्रश्चोतन n. *das Träufeln.*

1. प्रश्न m. 1) *Frage, Befragung* (auch in gerichtlichem und astrologischem Sinne), *Erkundigung nach* (im Comp. vorangehend); *Streitfrage.* प्रश्नम्-इ *Jmd* (Acc.) *eine Streitfrage zur Entscheidung vorlegen,* प्रश्नम् आ-गम् dass., aber mit Loc. der Person. तद्वै नौ तवैव पितरि प्रश्नः so v. a. *dann hat dein Vater zwischen uns zu entscheiden.* — 2) *Aufgabe, Pensum* (bei der Veda-Recitation). — 3) Bez. *kleinerer Abschnitte* in einigen Werken. 2. प्रश्न m. *Geflecht, geflochtener Korb.*

प्रश्नकथा f. *eine auf eine Frage hinauslaufende Erzählung* 138,15.

प्रश्नकल्पलता f., प्रश्नकोष्ठी f., प्रश्नकौमुदी f., प्रश्नचिन्तामणि m., प्रश्नचूडामणि m., प्रश्नज्ञान n., प्रश्नतन्त्र n. und प्रश्नदीपिका (Opp. Cat. 1) f. Titel von Werken.

*प्रश्नवृत्ती f. *Räthsel.*

प्रश्ननिधि m. Titel eines Werkes.

प्रश्नपूर्वकम् und °पूर्वम् Adv. *mit Vorangehen einer Frage,* so v. a. *erst nach bestandener Prüfung* Hemâdri 1,101,18. 20. 21.

प्रश्नप्रकाश m., प्रश्नप्रदीप m., प्रश्नभाग m. (Opp. Cat. 1) und प्रश्नभैरव Titel von Werken.

प्रश्नय्, °यति *befragen, fragen nach;* mit doppeltem Acc.

प्रश्नरत्न n., °रत्नसागर m. und प्रश्नविनोद m. Titel von Werken.

*प्रश्नवादिन् m. *Wahrsager, Astrolog* Gal.

प्रश्नविवाद m. *Streitfrage.*

प्रश्नवैष्णव n., प्रश्नव्याकरण n., प्रश्नशिरोमणि m., प्रश्नसारसमुच्चय m. (Opp. Cat. 1), प्रश्नादिक n. (ebend. 1921), प्रश्नानुष्ठानपद्धति f. (ebend.) und प्रश्नार्णव m. Titel von Werken.

प्रश्नि m. Pl. N. pr. eines Ṛshi-Geschlechts. Richtig पृश्नि.

प्रश्निन् m. *Fragensteller.*

*प्रश्नी f. fehlerhaft für पृश्नी.

प्रश्नोत्तर n. *Frage und Antwort, ein aus Fr. und A. bestehender Vers.*

प्रश्नोत्तरतन्त्र n. (Hemâdri 1,376,5), °त्तरमणिमाला f., °त्तरमाला f., प्रश्नोपदेश m. (Opp. Cat. 1) und प्रश्नोपनिषद् f. Titel von Werken.

*प्रश्रथ m. und *प्रश्रन्थन n. *das Schlaffwerden.*

प्रश्रब्धि f. *Vertrauen* Lalit. 37,16.

प्रश्रय m. 1) *das Sichanlehnen* (?) Spr. 2309. — 2) *rücksichtsvolles Benehmen, Ehrerbietigkeit, Bescheidenheit.* Personificirt als ein Sohn Dharma's von der Hrî.

प्रश्रयण n. = प्रश्रय 2).

प्रश्रयवत् Adj. *rücksichtsvoll, ehrerbietig.*

प्रश्रयिन् Adj. dass. Nom. abstr. °यिता f.

प्रश्रवण n. fehlerhaft für प्रस्रवण.

प्रश्रवस् Adj. *laut tönend.* Nach Sây. = प्रकृष्टान्न.

प्रश्रि m. Pl. N. pr. eines Ṛshi-Geschlechts Hariv. 3,12,42. Richtig पृश्नि.

प्रश्रित 1) Adj. s. u. 1. श्रि mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ânakadundubhi.

*प्रश्लथ Adj. *überaus locker, — lose, — schlaff.*

प्रश्लित Adj. Bez. *des* Saṁdhi, *bei welchem* अस् *vor Tönendem zu* ओ *wird.*

प्रश्लिष्ट Adj. *verschlungen.* So heisst *der* Saṁdhi *eines* अ *oder* आ *mit folgendem Vocal und andrer Vocale mit homogenen;* auch *der aus der Verschmelzung entstehende Vocal* und *der auf demselben ruhende Ton.*

प्रश्लेष m. 1) *fester Anschluss, das Andrücken.* — 2) *das Verschmelzen* (von Vocalen).

प्रश्वसितव्य n. impers. तेषां त्वयाश्वसनेन °व्यम् so v. a. *du musst dafür sorgen, dass sie sich auf einem Sitze erholen.*

प्रश्वास m. *das Einathmen.*

प्रष्टर् Nom. ag. *Frager.*

प्रष्टव्य 1) Adj. *zu fragen, zu befragen nach* (Acc.), — *bei* oder *in* (Loc.), *befragt zu werden verdienend, wonach man zu fragen hat.* — 2) n. impers. *zu fragen.*

प्रष्टि m. 1) *Seitenpferd;* auch wohl *ein vorgespanntes Pferd.* — 2) *Seitenmann, ein Nebenstehender.* — 3) *Dreifuss als Untersatz einer Speiseschüssel* Comm. zu TS. 1,1024,11.

प्रष्टिमत् Adj. *mit Seitenpferden versehen.*

प्रष्टिवाहन (Ait. Âr. 305,4 v. u.) und प्रष्टिवाहिन् Adj. *von Seitenpferden gezogen, dreispännig.*

प्रष्ठ 1) Adj. (*f. ई) *vorangehend, vorzüglich, ausgezeichnet* (Râǵat. 8,2422), *der beste, — unter;* m. *Vordermann.* Am Ende eines Comp. *der beste, — unter.* — 2) *m. *ein best. Kraut.*

प्रष्ठत्व n. *das Obenanstehen* Râǵat. 8,2403. 2410.

प्रष्ठवह् (*stark °वाह्, schwach प्रष्ठौह्) 1) *m. *Seitenpferd.* — 2) f. प्रष्ठौही **eine zum ersten Mal trächtige Kuh.* MBh. 13,4427 fehlerhaft für पष्ठौही; vgl. 4,93,32.

प्रष्ठिवाहिन् Adj. fehlerhaft für प्रष्टि°.

प्रसवैष्णव fehlerhaft für प्रश्न°.

*प्रस्, प्रसते (विस्तारे, प्रसवे).

प्रसकल Adj. *überaus voll* (Busen) Çiç. 7,34.

प्रसक्तव्य n. impers. *zu hängen an* (Loc.).

प्रसक्ति f. 1) *das Hängen an, Sichhingeben,*